

Översättning: Tate högg efter sin fader Skage (l. Skakke) det stora minnesmärket, det skall alltid höras talas därom.

Jfr Egeby, Spånga sn, Uppl. (B. 153, 146, L. 378): *munu + igi + mirki + miri + uirpa*

Ett värspår utgör slutet:

*mærki't mikla,
man ē ā (h)ōrn.*

42. Gillberga, Västerljungs sn, Hölebo hd.

Pl. 27. Pl. 10: B. 782.

Litteratur: B 782; L. 858; Ransakn. 1667—84; Dybeck, Reseber. 1871; S. Boije, Sv. fornm.för. tidskr. V, 149.

I Ransakn. säges om runstenen följande: »Vthi Gilbärghe-by hooss en skattebonde l:d Anderss Anderson i Södergården finns en stoor sten uthi muren inlagder, uppå hwilken finnas Rune bokstäfver, är ock så gammal at ingen mins eller weet när han är tijt lagder.» Boije meddelar om stenen följande: »Sedan det hus, i hvars spismur stenen suttit, blifvit rifvet, restes stenen (jfr Dybecks reseberättelse för 1871); men den har sedermera blifvit kullstörtad. Stenen är efter Peringschölds tid, före 1871, ytterligare skadad, så att öfversta runan till venster nu är *R* — stafvens spetsar och kännestreckets öfre del borta — och till höger *h*-stafvens nedre ända och större delen af kännestreckets kvar. — Mellan *†* och *h* på högra sidan finnes : , ej i Bautil, ej anmärkt af Dybeck, Bautils *h††* är, såsom Dybeck påpekat, *h††* med korsformadt skiljetecken mellan inskriftens slut och början.»

Runstensstycket ligger på södra sidan av en mindre väg, som strax söder om Gillberga leder till Erikslund från landsvägen mellan Västerljungs kyrka och prästgård, på ett ställe, där körsbärsbuskar tyda på, att en väg fordom funnits. Det är den västligaste av gårdarna utefter denna väg, ty mellan runstenen och landsvägen tyckes också en gård hava funnits.

Ämnet är gråsten, höjden 1,16 m, bredden vid foten 32 cm, upptill 48 cm, slingans bredd 7—8 cm.

Uti 1—8 **sigualti** har 3 **g** en liten men tydlig prick, övriga rättelser av B, 782 äro anmärkta av Dybeck och Boije.

Inskriften med [] om det i B 782, som nu saknas, är följande:

sigualti : r[⁵aisti - - kil · br¹⁰]utia : sin^{15 20 25}

Översättning: Sigvalde reste (denna sten efter) Torkel (?) sin rättare.

43. Skällberga, Västerljungs sn, Hölebo hd.

Pl. 28 (D 8vo 13).

Litteratur: D 8vo 13; S. Boije, Sv. fornm.för. tidskr. V, s. 148.

Om runstenens läge upplyses i D 8vo 13 följande: »Två stycken af en för lång tid sedan sönderslagen Runsten ligga nästan midt på den uti Skällberga hage belägna märkliga fornlemningsplats, som